

Toespraak Gerdi Verbeet

Jaarcongres Nationaal Comité 4 en 5 mei

Den Haag, 5 april 2016

Hartelijk welkom! Wat fijn dat u hier allemaal bent op het eerste jaarcongres van het Nationaal Comité 4 en 5 mei.

Een bijzonder congres, want ik mag u ook welkom heten namens de vier andere partijen met wie het comité later deze middag een samenwerkingsconvenant gaat tekenen onder de naam Platform WOII: dit zijn het NIOD, de Oorlogsgravenstichting, de Samenwerkende Musea en Herinneringscentra en de Liberation Route Europe. Een Platform dat is ontstaan op initiatief van het ministerie van VWS en waar ook het fonds bij betrokken is.

Laatst werd mij gevraagd waaraan ik denk op 4 mei, tijdens de twee minuten stilte...

Ik antwoordde dat ik dan vooral denk aan die mensen die een oorlog aan den lijve hebben meegemaakt.

Ik probeer me voor te stellen waar de ouderen onder ons met hun gedachten zijn. Hoe ze dierbaren die al meer dan 70 jaar geleden zijn gestorven voor de geest proberen te halen. Hoe ze hen in die twee minuten stilteeven weer heel dichtbij laten komen.

Ik denk ook aan de mensen die nu voor oorlogen vluchten en met de beelden vers op het netvlies moeten leven.

Tijdens de twee minuten stilte denk ik ook aan mijn vader, hoe hij omging met zijn oorlogservaringen in Nederlands-Indië. Ik denk na over onze gesprekken, maar misschien nog meer over ons zwijgen.

Het doorgeven van herinneringen aan de Tweede Wereldoorlog en conflicten daarna staan vandaag centraal op dit eerste NC jaarcongres. Een congres met en voor iedereen die een bijdrage levert aan het levend houden van deze herinnering.

En vandaag stellen we onszelf vragen? Vragen zoals:

Welke herinneringen delen we met elkaar als er geen ooggetuigen meer zijn? Waarom geven we de herinnering vorm zoals we dat doen?

Hoe gaan we om met mensen die een geheel ander ervaring met oorlog hebben dan de Tweede Wereldoorlog?

Welke vormen van herinneren blijven behouden voor de toekomst?

Wat is er nodig om de herinnering te borgen voor de toekomst?

In Nederland zijn er veel organisaties die zich op enigerlei wijze bezig houden met het levend houden van de herinnering aan de Tweede Wereldoorlog. Om deze herinneringen voor toekomstige generaties te behouden is een extra inspanning vereist. In opdracht van Staatsecretaris Van Rijn van VWS is een jaar lang onder leiding van Job Cohen gewerkt aan het onderzoeken van wat ons bindt en wat onze organisaties samen sterker maakt. Vandaag presenteert het Platform WOII zichzelf en haar plannen. Plannen die ervoor zorgen dat de herinnering aan de Tweede Wereldoorlog van generatie op generatie kan worden doorgegeven. Daarnaast zal het comité met het **vfonds**, en met de Oorlogsgravenstichting verschillende afspraken met elkaar bekrachtigen middels een convenant.

Kortom het wordt een boeiende bijeenkomst waarin we terugkijken, maar vooral vooruitkijken.

Ik wens u een plezierige en vooral inspirerende middag.